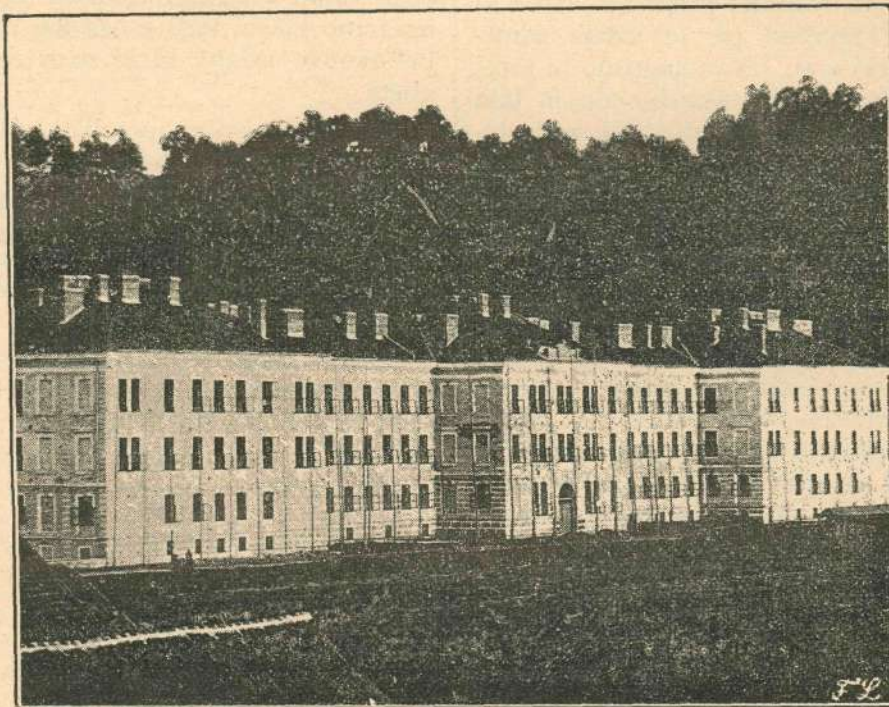

spoštovati kot pesnika in pisatelja, je naproti vsaki navadi v omikanem svetu prekrstil in tako popravil našega mojstra - pevca, da moramo kar strmeti. Skrajni čas je že, da se izbriše ta pregreha in da bode Prešeren dostopen celo za nekaj desetic širokim krogom v svoji pravi podobi... — Tako je Levstik »popravil« tudi Vodnika, kolikor ga je mogel; dosledno do skrajneje meje namreč ga tudi on ni hotel, niti mogel, zakaj drugače »bi bil

skazil marsikako mero in stik ali rimo«, in tega vendar ni maral storiti. A kjer se je dalo brez škode meri in stikom, popravil je korenito prav po takrat si ustanovljeni pisavi; celo polglasnik *v* je uvedel kot značilo za *v* ondi, kjer ga je štel pesnik za zlog n. pr. »V_vstani«, »v_v kamri« (str. 181; Wiesthalerju rabi za ta *v* — v'). To postopanje ga je dovelo do onega polovičarstva, ki nikakor ni povzdignilo praktične vrednosti njegovi izdaji, pač pa jo naravnost pokvarilo

Nova brambovska vojašnica v Ljubljani.

za znanstvene namene. Par vzgledov naj podpre to trditev. »Molitva brambovska« začinja se tako-le:

Mogozhni Bog!
Tvoj dih je stvaril fonza nove
Tvoj dih je vstan podret svetove . . .«

Isti tekst nam podajeta i Smole i Wiesthaler (le-ta z natančnejšimi ločili), a Levstik popravlja, »sonca nove« v »solnca nove«. Kaj to pomaga? Brez ozira na to, da je po Škrabčevem dokazu prava oblika »sonce« (gl. Cvetje I. 2): Kakšno lice ima novodobni popravek »solnca«, ko je poleg tega po rimi prisiljen pridržati starikovo obliko »nove«?

Nekaj podobnega se mu je dogodilo v »Brambovski perségi«, katero on prenareja v »prisego« (str. 103), a takoj v prvih vrsticah čitamo — seveda — v njegovi izdaji:

»Pred Bogom smo,
Kir sprevidi srca vse
Pravičen je.«

V prvotni izdaji čitamo:

»Pred Bógam smò,
Kir pregléda serza vse
Pravizhen je . . .«

»Bogam« in »serca« je popravil, »vse«, zopet zaradi stika ni mogel. Podobnih vzgledov bi se dalo nabrati na kupe.